

Sygnatura akt III RC 67/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: p.o. inspektora Mateusz Puszczyk

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2021 roku w Kole

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko R. K. (1)

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego R. K. (1) na rzecz córki M. K. do kwoty po 1400,00 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) miesięcznie, płatne do jej rąk, do dnia 15 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności, poczynając od dnia 1 kwietnia 2021 roku i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 21 listopada 2008 roku w sprawie sygnatura akt I C 649/08.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole kwotę 750,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

IV. Zasądza od pozwanego na rzecz adwokata M. R. kwotę 3600,00 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

S ę d z i a

Agnieszka Pietruszka

Sygnatura akt III RC 67/21

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniej córki M. K. – jej matka A. K. (1) – wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego R. K. (1) z kwoty 500 zł do kwoty 1.400 zł miesięcznie, począwszy od dnia 1.04.2018 r. W uzasadnieniu podniosła, iż powódka ma 17 lat i uczęszcza do klasy II liceum ogólnokształcącego. Minimalne koszty jej utrzymania wynoszą w sumie około 1.970 zł miesięcznie. Przynajmniej 25% tej kwoty należy rozliczyć jako osobiste starania matki o wychowanie oraz otaczanie powódki opieką. Pozwany winien zatem przyczyniać się do zaspokajania potrzeb powódki w 75%, stąd żądanie zasądzenia kwoty 1.400 zł. Odnośnie żądania podwyższenia alimentów od kwietnia 2018 r. matka powódki podniosła, iż w tym okresie łożyła na utrzymanie córki ponad swój obowiązek. Matka powódki prowadzi działalność – (...) i uzyskuje dochód w wysokości około 1.260 zł miesięcznie. W kosztach utrzymania powódki

pomagają również dziadkowie. Pozwany pracuje w firmie (...) oraz prowadzi własną działalność w zakresie robót budowlano-wykończeniowych, przy czym stronie powodowej nie są znane jego dochody.

W dniu 14.06.2021 r. M. K. ukończyła 18 lat.

Pozwany – R. K. (1) uznał powództwo do kwoty 800 zł miesięcznie, wnosząc o jego oddalenie w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu wskazał, iż żądanie jest wygórowane, albowiem pozwany choruje na choroby przewlekłe, przyjmuje na stałe leki. Nadto cierpi na niedosłuch, a koszt zakupu aparatu słuchowego wyniósł go 13.998 zł. Ponieważ dofinansowanie wyniosło zaledwie 700 zł, musiał na ten cel zaciągnąć kredyt, a rata wynosi 1.250,80 zł. Na utrzymaniu pozwanego pozostaje niepełnosprawna żona oraz 2 małoletnich synów: K. (ur. (...)) oraz P. (ur. (...)). Żona pozwanego z uwagi na stan zdrowia może wykonywać jedynie prace nie wymagające dużego wysiłku fizycznego i jest zatrudniona na 1/2 etatu z wynagrodzeniem w kwocie około 900 zł. Leczy się z powodu nowotworu złośliwego tarczycy, reumatoidalnego zapalenia stawów. (...) uczęszczają do szkoły muzycznej, a koszt nauki dla obojgu wynosi 306 zł miesięcznie. Pozwany przyznał, że pracuje w firmie (...) oraz prowadzi własną działalność. Z uwagi na sytuację epidemiczną zmuszony był zaciągnąć kredyt na finansowanie działalności. Pozwany zaznaczył, iż pozostaje aktywnym ojcem, utrzymuje z córką regularny kontakt. Jednocześnie zwrócił uwagę, iż strona powodowa nie wykazała daczego domaga się podwyższenia alimentów od kwietnia 2018 r. i dlatego w tym zakresie zakwestionował zasadność żądania.

Na rozprawie w dniu 2.12.2021 r. pozwany uznał żądanie do kwoty ustalonej w zabezpieczeniu tj. do kwoty po 900 zł miesięcznie.

Sąd ustalił co następuje :

Wyrokiem z dnia 21.11.2008 r. Sąd Okręgowy w Koninie rozwiązał przez rozwód małżeństwo A. K. (1) i R. K. (1) bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką M. ur. (...) Sąd powierzył matce, zastrzegając ojcu prawo współdecydowania we wszystkich ważniejszych sprawach, które dotyczą osoby małoletniej. Jednocześnie Sąd zasądził od R. K. (1) na rzecz córki alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, od dnia prawomocności wyroku.

(dowód: akta I C 649/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

W chwili wydania w/w wyroku M. miała 5 lat i uczęszczała do przedszkola, za które opłatność wynosiła 235 zł miesięcznie. Razem z matką od września 2008 r. mieszkała w G..

(dowód: akta I C 649/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

A. K. (1) pracowała jako fryzjerka oraz zajmowała się szkoleniem młodzieży. Zarabiała 1.200 zł miesięcznie. W G. wynajmowała mieszkanie. Pracodawca dopłacał jej 500 zł do opłaty za czynsz.

(dowód: akta I C 649/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

R. K. (1) pracował na kontrakcie zagranicznym, który miał się skończyć w grudniu 2008 r. Był zatrudniony w zakładach przetwórstwa mięsnego jako pakowacz. Jego zarobki wynosiły około 1.000 euro. Pozwany planował, iż po powrocie do Polski ponownie zostanie zatrudniony w firmie (...), w której już wcześniej pracował na stanowisku referenta ds. sprzedaży. Na mieszkanie pozwany przeznaczał około 250 euro.

(dowód: akta I C 649/08 Sądu Okręgowego w Koninie)

M. K. ma 18 lat i jest uczennicą klasy III-iej Liceum Ogólnokształcącego w K.. Uczy się na profilu humanistycznym. Przybory szkolne zakupione w związku z rozpoczęciem roku szkolnego kosztowały 42 zł. Podręczniki powódka otrzymała ze szkoły. Do szkoły dojeżdża autobusem. Bilet miesięczny kosztuje 120 zł. Z uwagi na problemy z matematyką, powódka w bieżącym roku szkolnym zaczęła uczęszczać na korepetycje z tego przedmiotu. Za godzinę zajęć płaci 100 zł i odbywają się one raz w tygodniu. Również raz w tygodniu M. K. korzysta z korepetycji z języka

angielskiego. Z tych zajęć korzysta już od ubiegłego roku szkolnego. Za godzinę płaci 50 zł. Korepetycje z obu przedmiotów odbywają się w K., tego samego dnia. Obecnie, gdy powódka ma już prawo jazdy stara się sama jeździć na zajęcia, natomiast we wcześniejszym okresie zawoziła ją matka.

(dowód : zeznania świadka A. K. k.117-118, zeznania powódki k.118-118v)

W minionym roku szkolnym zajęcia lekcyjne odbywały się przede wszystkim w formie zdalnej. Ponieważ powódce popsuł się komputer, była zmuszona łączyć się na zajęcia za pośrednictwem telefonu. W sierpniu tego roku kupiła laptopa, który kosztował 1.999 zł.

(dowód : faktura vat z dnia 27.08.2021 r. k.110 ,zeznania powódki k.118-118v)

M. K. ma stwierdzoną skoliozę. Zalecone ćwiczenia wykonuje w domu. Ze względu na schorzenie zalecane byłyby zajęcia na basenie. Wizyta kontrolna u lekarza kosztuje 300 zł. Powódka z uwagi na wadę wzroku nosi soczewki kontaktowe oraz okulary. Ostatnia wizyta u okulisty miała miejsce w styczniu br. Soczewki, których można używać przez rok kosztują około 200 zł. Powódka wymaga również leczenia ortodontycznego.

(dowód : zeznania świadka A. K. k.117-118, zeznania powódki k.118-118v)

M. K. mieszka wraz z matką, u swoich dziadków. A. K. (1) pokrywa wydatki związane z utrzymaniem córki, które wynoszą średnio : 900 zł na wyżywienie, 160 zł na ubrania, 150 zł na środki czystości, 150 zł na rozrywkę. Na 18-te urodziny powódka otrzymała od ojca 1.000 zł. Powódka zrobiła kurs na prawo jazdy. Szkolenie kosztowało 3.800 zł. A. K. (1) nie ma innych dzieci poza powódką.

(dowód : faktura vat z dnia 6.10.2021 r. k.111, zeznania świadka A. K. k.117-118, zeznania powódki k.118-118v)

Od 2013 r. A. K. (1) prowadzi własną działalność w zakresie usług fryzjerskich. Od półtora roku działalność prowadzi we własnym lokalu. Lokal kupiła za kwotę 60.000 zł, a środki finansowe na jego zakup otrzymała darowizną do matki. W roku 2020 dochód z działalności wyniósł w sumie 15.084,60 zł, w roku 2019 : 13.728,26 zł i w roku 2018 : 4.811,03 zł. W bieżącym roku dochód z działalności wynosi około 1.260 zł miesięcznie. W roku 2020, ze względu na pandemię, zakład prowadzony przez matkę powódki, podobnie jak inne tego rodzaju punkty usługowe pozostawał zamknięty. Na pokrycie kosztów prowadzenia działalności A. K. (1) otrzymała pomoc publiczną w łącznej kwocie 20.765,82 zł. W okresie wakacji, gdy zakład był zamknięty, matka powódki wyjechała zarobkowo zagranicę. Zarobiła 1.200 euro. Matka Powódki jest również właścicielką działki budowlanej o powierzchni 10 ar, którą kupiła 3 lata temu, za kwotę 20 tys. zł.

(dowód: zaświadczenie o dochodach z dnia 24.03.2021 r. k.5; informacja o wysokości dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2020 k.6-7; zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2020, 2019 oraz 2018 k.81-83, oświadczenie z dnia 26.05.2021 r. wraz z listą przypadków pomocy publicznej otrzymanej przez beneficjenta k.85-86 ; zeznania świadka A. K. k.118v)

R. K. (1) jest zatrudniony w firmie (...) i zarabia około 2.600 zł miesięcznie. Pozwany prowadzi także również własną działalność gospodarczą PHU (...) w zakresie usług montażowych. Usługi montażowe wykonuje z reguły na rzecz klientów firmy (...). Zatrudnia 2 pracowników. W związku z prowadzoną działalnością korzysta z kredytu obrotowego, w ramach którego ma prawo zadłużania się w rachunku bieżącym do kwoty 50.000 zł. Kredyt jest przyznany na okres do 9.08.2022 r. W ubiegłym roku z powodu pandemii otrzymał dofinansowanie w postaci zwolnienia z płatności ZUS oraz środki finansowe w kwocie 11.000 zł. Za rok 2018 pozwany z tytułu prowadzonej działalności wykazał przychód w kwocie 701.829,94 zł oraz dochód do opodatkowania w kwocie 69.312,85 zł., w roku 2019 : przychód w kwocie 1.271.807,00 zł oraz dochód do opodatkowania w kwocie 210.863,32 zł, natomiast w roku 2020: przychód w kwocie 1.483.907,59 zł oraz dochód do opodatkowania w kwocie 269.280,57 zł. Należny podatek wyniósł natomiast w roku 2018 - 9.882,87 zł, w roku 2019- 36545,88 zł, a w roku 2020 – 48.372,45 zł, :

(dowód : umowa o kredyt w rachunku bieżącym z dnia 26.07.2019 r. k.57-58; zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2020, 2019 oraz 2018 k.61-72; zaświadczenie Art-B. z dnia 23.07.2021 r. k.97; zeznania pozwanego k.118v-119)

R. K. (2) z uwagi na obustronny niedosłuch korzysta z aparatu słuchowego. Aparat kosztował 13.998,00 zł. Pozwany skorzystał z dofinansowania w kwocie 700 zł, w związku z czym na pokrycie pozostałych kosztów zakupu zaciągnął kredyt w kwocie 12.598 zł na okres 10 miesięcy. Miesięczna rata kredytu, poczynając od kwietnia br., wynosi 1.259,80 zł. Pozwany od 4 lat ma również problemy związane z krążeniem, w związku z czym pozostaje pod kontrolą kardiologa. W 2019 r. przebywał w szpitalu z uwagi na rozpoznaną dusznicą bolesną, nadciśnieniem tętniczym oraz zaburzeniami rytmu serca. Za ostatnią wizytę lekarską, która miała miejsce w czerwcu zapłacił 250 zł. Leki dla niego kosztują około 100 zł miesięcznie.

(dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k.29-30; wynik badania echokardiograficznego z dnia 20.01.2019 r. k.31; badanie słyszenia z dnia 24.03.2021 r. k.32; faktura vat z dnia 31.03.2021 r. k. 33, umowa użyczenia aparatu słuchowego z dnia 24.03.2021 r. k.36; umowa o kredyt na zakup towarów i usług z dnia 31.03.2021 r. k.37-39 ; potwierdzenie transakcji z dnia 2.12.2021 r. k.113, zeznania pozwanego k.118v-119)

Pozwany w 2013 roku zawarł kolejny związek małżeński. J. K. (1)-żona pozwanego – pracuje na stacji paliw, jako pracownik biurowy. Jest zatrudniona na ½ etatu, za wynagrodzeniem minimalnym. Pracodawca złożył oświadczenie o rozwiązaniu z nią umowy o pracę z dniem 31.12.2021r. z powodu redukcji etatów. J. K. (1) ma orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, zgodnie z którym może podejmować pracę niewymagającą dużego wysiłku fizycznego w warunkach pracy chronionej. Leczy się z powodu nowotworu złośliwego tarczycy oraz zaburzeń rytmu serca. W 2017 r. przeszła zabieg całkowitego usunięcia gruczołu tarczowego. Pozostaje pod kontrolą endokrynologa. Leki dla niej kosztują około 200 zł miesięcznie.

(dowód : orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 9.08.2019 r. k.42; karty informacyjne leczenia szpitalnego z dnia 23.02.2017 r. k.43, z dnia 26.07.2017 r. k.44, z dnia 28.11.2015 r. k.45; karta diagnostyki i leczenia onkologicznego z dnia 10.04.2017 r. k.46; umowa o pracę z dnia 31.12.2020 r. k.47; historia choroby k.49-54; rozwiązanie umowy o pracę z dnia 26.11.2021 r. k.112, zeznania pozwanego k.118v-119)

Z drugiego małżeństwa pozwany ma synów: K. ur. (...) oraz P. ur. (...) K. uczęszcza do klasy II szkoły podstawowej. Małoletni jest również uczniem szkoły muzycznej (...) w K.. W ubiegłym roku szkolnym do szkoły muzycznej uczęszczał również P.. Opłata za obydwu chłopców wynosiła 306 zł. W 2020 r. K. przeszedł zabieg odprowadzenia skrętu jądra lewego i aktualnie pozostaje pod kontrolą poradni chirurgicznej. Małoletni P. chodzi do przedszkola, za które opłata wynosiła około 120 zł miesięcznie. Dwa razy w tygodniu chodzi na zajęcia pływackie.

(dowód : odpisy skrócone aktów urodzenia k.41; karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 18.09.2020 r. k.48 ; potwierdzenie transakcji z dnia 6.04.2021 r. k.55, z dnia 7.10.2020 r. ; zeznania pozwanego k.118v-119)

R. K. (1) jest właścicielem nieruchomości na której znajduje się dom. Pozwany rozbudował dom, powiększając jego powierzchnię z 80 do 140 m.kw. Na dokończenie rozbudowy uzyskał w lipcu br. kredyt. Raty kredytu wynoszą 300-400 zł miesięcznie. Koszty związane z utrzymaniem domu obejmują: opłaty za opał w wysokości ponad 4.000 zł rocznie, za energię – 300 zł za 2 miesiące.

(dowód : potwierdzenia transakcji z dnia 23.11.2021 r. k. 114-115 ; zeznania pozwanego k.118v-119)

Sąd zważył co następuje :

Powódka wniosła o podwyższenie alimentów. Podstawą prawną zgłoszonego żądania jest art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków - uzasadniającą podwyższenie alimentów - rozumie się istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zwiększenie się możliwości zarobkowych zobowiązanego

do alimentacji, które to przesłanki w myśl art. 135 § 1 kro wyznaczają zakres obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Zdaniem Sądu, przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie alimentów bieżących (tj. od dnia wniesienia pozwu) w pełnym zakresie. Zauważyć należy, iż od ustalenia alimentów wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie, na dzień zamknięcia rozprawy, minęło 13 lat. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych np. z uczęszczaniem do szkoły, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (orzeczenie SN z dnia 1.06.1965 r. I CZ 135/64, nie publ.). Z taką sytuacją mamy do czynienia na gruncie niniejszej sprawy, albowiem powódka w trakcie sprawy rozwodowej swoich rodziców była jeszcze w wieku przedszkolnym podczas gdy obecnie, jest uczennicą szkoły średniej i to klasy maturalnej. W pierwszej kolejności w zakresie jej usprawiedliwionych potrzeb należy zatem uwzględnić właśnie wydatki ponoszone w związku z kontynuowaniem nauki. Składają się na nie zarówno wydatki związane z dojazdami do szkoły (bilet miesięczny, który kosztuje 120 zł), czy też wydatki związane z korepetycjami, wynoszące około 600 zł miesięcznie (nie licząc kosztów dojazdu na zajęcia dodatkowe, które odbywają się w K.). Sąd uznał za usprawiedliwione wydatki związane z korepetycjami, skoro powódka uczęszcza na zajęcia z przedmiotów, z których będzie zdawać maturę, a nadto jak wynika z jej wyjaśnień, matematyka jest przedmiotem, które sprawię jej trudności. Poza tym usprawiedliwione potrzeby powódki obejmują wydatki związane z codziennym utrzymaniem, tj. wyżywieniem, zakupem odzieży, obuwiem, środków higienicznych i kosmetycznych. Wprawdzie powódka nie przedłożyła dokumentów, aby wykazać wydatki związane ze swoim utrzymaniem, ale określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, mieszkanie, odzież) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja, opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń nie tylko na podstawie dowodów, ale również uwzględniającą zasady doświadczenia życiowego (Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49, NP. 1951, nr 2 s.52). Ponadto okoliczności związane z wysokością wydatków ponoszonych na jej utrzymanie potwierdzają zeznania świadka A. K. (1). Uwzględniając zatem zarówno zeznania świadka oraz zasady doświadczenia życiowego, Sąd uznał za wiarygodne, iż wydatki związane z zaspokojeniem usprawiedliwionych potrzeb powódki wynoszą około 1.900 zł miesięcznie.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych zależy również, jak zaznaczono powyżej, od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż sytuacja pozwanego uległa istotnej zmianie, albowiem w toku sprawy rozwodowej R. K. (1) pracował poza granicami kraju, natomiast aktualnie jest zatrudniony w spółce (...) oraz prowadzi własną działalność gospodarczą. Zmiana miejsca i formy zatrudnienia przełożyła się w sposób istotny na zmianę dochodów pozwanego. W okresie pracy zagranicą pozwany deklarował, iż zarabia około 1.000 euro, co wówczas stanowiło około 3.800 zł (kurs euro kształtował się wówczas na poziomie 3,79 zł – vide tabele kursów archiwalnych (...)). Natomiast obecnie pozwany zeznał, iż zarabia około 2.600 zł z tytułu zatrudnienia oraz uzyskuje dochód z działalności w kwocie około 5000 zł. Zdaniem Sądu zeznania pozwanego dotyczące dochodów uzyskiwanych z prowadzonej działalności nie zasługują na wiarę, albowiem pozostają w sprzeczności z przedłożonymi zeznaniami podatkowymi. Jak wynika z tych dokumentów za rok 2018 pozwany z tytułu prowadzonej działalności wykazał dochód w kwocie 69.312,85 zł., w roku 2019 w kwocie 210.863,32 zł oraz w roku 2020 dochód w kwocie 269.280,57 zł. Oczywistym jest, iż podane kwoty nie są dochodem netto pozwanego, albowiem jest to dochód, od którego naliczane są obciążenia publicznoprawne (podatek). Z tego też względu nie sposób zgodzić się z wyliczeniem dochodu pozwanego dokonany przez matkę powódki w piśmie z dnia 28.05.2021 r. (k.80). Zdaniem Sądu średni miesięczny dochód pozwanego wyniósł natomiast: w roku 2018 - 4,6 tys. zł, w roku 2019 ponad 14 tys. zł a w roku 2020 – ponad 22 tys. zł. Złożone do akt dokumenty pokazują zatem, iż na przestrzeni ostatnich lat nastąpił znaczny wzrost dochodów, w roku 2020 jest on 6-krotny w porównaniu do okresu sprawy rozwodowej. W konsekwencji, w ocenie Sądu, wzrost ten uzasadnia podwyższenie alimentów do kwoty 1.400 zł miesięcznie. Ustalenie obowiązku alimentacyjnego w tej kwocie jest uzasadnione, mimo iż pozwany ma na utrzymaniu dwójkę małoletnich synów, jak również posiada obowiązek alimentacyjny w stosunku do żony J. K. (2). Zważywszy

bowiem na jej stan zdrowia i ograniczenia związane z możliwością podjęcia zatrudnienia, należy założyć iż nie jest ona w stanie samodzielnie zaspokajać swoich wszystkich potrzeb. Uwzględniając powództwo w zakresie alimentów bieżących w całości, Sąd miał przy tym na uwadze, iż jak przyznał pozwany pandemia nie wpłynęła na prowadzoną przez niego działalność, a zatem poziom dochodów w 2021 r. nie powinien ulec zmianie w porównaniu do roku 2020.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I wyroku. Uwzględnienie powództwo Sąd, miał na uwadze, iż matka powódki winna partycypować w kosztach utrzymania córki, co zresztą znalazło odzwierciedlenie w pozwie, albowiem powódka domagała się obciążeniem pozwanego kosztami swojego utrzymania w 75%. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, obowiązek alimentacyjny obciąża każdego z rodziców odpowiednio do posiadanych przez nich możliwości zarobkowych. Skoro zatem pozwany uzyskuje znacząco wyższe dochody niż matka powódki, a nadto M. K. zamieszkuje z matką, w konsekwencji pozwany winien partycypować w kosztach utrzymania córki w większym zakresie niż A. K. (1).

Powódka wniosła także o zasądzenie zaległych alimentów za okres 3 lat, albowiem domagała się podwyższenia alimentów od kwietnia 2018 r. Przedmiotowe powództwo Sąd w całości uznał za bezzasadne. Zgodnie bowiem z art. 137 § 2 kro niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty Sąd uwzględnia, zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. Z cytowanego przepisu wynika zatem, iż można domagać się alimentów za okres sprzed wniesienia powództwa jedynie wówczas, gdy z tego okresu pozostają po stronie uprawnionej niezaspokojone potrzeby. Z istoty uprawnienia alimentacyjnego wynika bowiem, iż należne uprawnionemu świadczenia mają służyć zaspokojeniu jego bieżących potrzeb. Obowiązek alimentacyjny wygasa zatem w granicach potrzeb już zaspokojonych. Konieczność uwzględnienia powództwa o alimenty za okres wcześniejszy niż dzień wniesienia pozwu będzie zachodziła jedynie wówczas, gdy uprawniony wykaze brak zaspokojenia swoich potrzeb lub też konieczność zaciągnięcia zobowiązania, aby tym potrzebom sprostać. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika natomiast, aby taka sytuacja miała miejsce. Zdaniem Sądu, potrzeby powódki w okresie 3 lat przed wniesieniem pozwu dotyczące codziennego utrzymania, realizowania obowiązku szkolnego, zostały w pełni zaspokojone przez matkę, który w tym czasie uzyskiwała dochody z prowadzonej działalności.

W toku postępowania, na rozprawie w dniu 2.12.2021 r., powódka wskazała, iż do jej niezaspokojonych potrzeb należą wydatki związane z leczeniem ortodontycznym, a właściwie z wymaganym zabiegiem ustawienia kości szczękowej, który to zabieg jest niezbędny do rozpoczęcia właściwego leczenia ortodontycznego. Koszt natomiast takiego zabiegu wynosi około 20 tys. zł. Sąd nie dał wiary powódce oraz świadkowi A. K. (1), iż taki zabieg jest konieczny, a tym bardziej iż koszt takiego zabiegu wynosi 20 tys. zł. Pod tym względem zeznania świadka należałoby ocenić jako dowód nieprzydatny, świadek nie posiada bowiem wiedzy medycznej, aby stanowić wiarygodne źródło dla ustalenia faktu jakiego leczenia wymaga powódka. M. K. nie przedstawiła natomiast żadnego zaświadczenia lekarskiego, iż tego rodzaju leczenie i zabieg w jej przypadku jest konieczne czy chociażby zalecane. Tym bardziej nie wykazała również wysokości przewidywanych w związku z tym wydatków i to mimo że była w sprawie reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Oparcie się w zakresie ustalenia powołanych okoliczności wyłącznie na zeznaniach powódki i jej matki, nie sposób uznać za wystarczające, tym bardziej w sytuacji, gdy pozwany kwestionował zasadność zasądzenia zaległych alimentów.

Na marginesie należy poza tym zauważyć, iż zgodnie z art. 137 § 2 kro Sąd uwzględniając powództwo o alimenty za okres sprzed wniesienia pozwu, zasądza odpowiednią sumę pieniężną. Powódka mimo, iż ostatecznie była reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, nie zmieniła żądania zawartego w pozwie, wnoszą o podwyższenie alimentów za okres od kwietnia 2018 r. Zdaniem Sądu, już choćby z tego względu powództwo o zaległe alimenty winno zostać oddalone. Nie jest bowiem rolą Sądu zastępowanie pełnomocnika i ustalanie jakiej kwoty powódka w związku ze zgłoszonym roszczeniem się domaga, chociaż na gruncie niniejszej sprawy należałoby założyć iż jest to kwoty 32.400 zł (900 zł x 36 miesięcy).

W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt II wyroku

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w zw. z art. 98 § 1 kpc (ustalając, iż na koszty te składa się nieuiszczona opłata od pozwu w kwocie 750,00 zł – art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 4 ust. 4 w zw. z § 2 pkt 5 oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 z późn. zm.). Sąd zasądził na rzecz pełnomocnika od pozwanego pełną opłatę albowiem w całości zostało uwzględnione powództwo o podwyższenie alimentów za okres od wniesienia pozwu. Ustalając wysokość opłaty w odniesieniu do powołanego rozporządzenia Sąd miał poza tym na uwadze orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23.04.2020 r. (sygn. SK 66/19) zgodnie z którym, „różnicowanie wysokości wynagrodzenia od tego, czy adwokat świadczył pomoc prawną jako pełnomocnik z wyboru czy z urzędu stanowi niedopuszczalną w demokratycznym państwie prawa samowolę legislacyjną, nieproporcjonalnie ingerującą w uprawnienia pełnomocników z urzędu do uzyskania wynagrodzenia za ich pracę”.

Rygor natychmiastowej wykonalności orzeczono zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sędzia Agnieszka Pietruszka